

Kur'an hayatımızın neresinde?

Gönderen Kadir Hatipoğlu - Temmuz 10 2013 20:34:52

Kur'an hayatımızın neresinde? Kur'an Allah tarafından insanlık için gönderilmiş son uyarı ve son öğüt, ağrının adıdır. Son nebi vasıtasıyla bize sunulan bu mesaj, kendisine verilen hayat nimetini kimin daha güzel amel edeceğini sınamak için yaşadığımız hayatın bir kılavuz, revini göstermektedir. Bir hidayet, bir ışık, bir burhan ve bir rahmettir. O öncelikli olarak müminler ve müttakiler için; daha geniş zaviyede ise tüm insanlık için bir rahmet vesilesidir. Muhatapı ise biz insanlardır. Bu nedenle "İnsan ve Kur'an, ikizdir." sözleri söylenmiştir. Yüce kitabımız Kur'an, dünyaya hayatını tanımlarken onun

168;1614;1605;1614;1575;

1575;1604;1618;1581;1614;1610;1614;1608;1577;1615;

1575;1604;1583;1617;1615;1606;1618;1610;1614;1575;

1601;1616;1609;

1575;1618;1604;1575;1614;1582;1616;1585;1614;1577;1616;

1575;1616;1604;1575;1617;1614;

1605;1614;1578;1614;1575;1593;1612; bir gelişimlik meta

Olduğunu "Dünya hayatı ise, ahiret hayatı yanında, gelişimlik bir doyum ve

avunmaktan ibaret." [1] ve

1586;1615;1610;1617;1616;1606;1614;

1604;1616;1604;1617;1614;1584;1616;1610;1606;1614;

1603;1614;1601;1614;1585;1615;1608;1575;

1575;1604;1618;1581;1614;1610;1614;1608;1577;1615;

1575;1604;1583;1617;1615;1606;1618;1610;1614;1575; İnsana

steril edildiğini [2], 1601;1614;1604;1575;1614;

1578;1614;1594;1615;1585;1617;1614;1606;1617;1614;1603;1615;

15;1605;1615;

1575;1604;1618;1581;1614;1610;1614;1608;1577;1615;

1575;1604;1583;1617;1615;1606;1618;1610;1614;1575; onun bir

aldatıcı olduğunu ve her an bizleri aldatabileceğini, [3] kimi insanların bu sınavda dünyayı

ahiret karşılığında satın alarak (Araf, 130) ve onu tercih ederek (İbrahim, 13) bu sınavda

kaybedenlerden olduğunu halbuki yüce yaratıcının

1575;1614;1604;1617;1614;1584;1616;1609;

1582;1614;1604;1614;1602;1614;

1575;1604;1618;1605;1614;1608;1618;1578;1614;

1608;1614;1575;1604;1618;1581;1614;1610;1614;1608;1577;1614;

14;

1604;1616;1610;1614;1576;1618;1604;1615;1608;1614;1603;1615;

1605;1618; 1575;1614;1610;1617;1615;1603;1615;1605;1618;

1575;1614;1581;1618;1587;1614;1606;1615;

1593;1614;1605;1614;1604;1575;1611;

1608;1614;1607;1615;1608;1614;

1575;1604;1618;1593;1614;1586;1616;1610;1586;1615;

1575;1604;1618;1594;1614;1601;1615;1608;1585;1615; hayati

da ilmi; de bizim hangimizin daha güzel amel edeceğini denemek

in yarattığını bildirmektedir. [4] Yeri güç; ve ikisi arasındaki başıboş

yaratmamış olan Yüce Allah [5] insanı da başıboş yaratmamıştır. Ccedil;nk;

kâinatta küreden zerreye her şey anlamlı olup bir amaç için yaratılmıştır. İnsanın da bu hayatı yaşamasının bir gayesi ve amacı vardır. O da kulluktur. Ayette bu husus, [\[6\]](#) İfadesi ile yerini almıştır. Bizlerin hiç ama hiç unutmaması gereken bir diğer gerçek, bu hayatın sonunda yine Rabbimize döneceğimiz gerçeğidir. O’na geri döndüğümüzde de, Rabbimizin bize soracağı en başta gelen sorulardan birisi de gönderdiği kitabı ile bağımızın ne olduğu sorusu olacaktır. Ahiret gününün farklı sahnelerini bize tasvir eden Kur’an’ın değindiği konular arasında, peygamberin kavmini Allah’a şikâyet edeceğidir. Bizim için o gün lehte ya da aleyhte tanık olacak olan Sevgili Rasulün, [\[7\]](#) bizler şefaati beklerken karşılaşmamız muhtemel olan bu şikâyet, dünyada iken Kur’an’ı terk etmekle alakalı olacaktır. Ayette bu husus şöyle dile getirilir: [\[8\]](#) Müfessirler ayetin metninde geçen “mehcûr” ifadesini izah ederken bunun, terk etmek, iman etmemek, ondan yüz çevirmek ve onu sâhir ya da kâhin sözü gibi görmek suretiyle gerçekleşebileceğini söylere [\[9\]](#) İbn Kesir ise bu terkin içine, Kur’an’ı ezberlemeyi, içerdği anlamları düşünmeyi ve tedebbür etmeyi ihmal etmenin, onun emir ve yasaklarına imtisal etmeyi bırakmanın da girdiğini söylere [\[10\]](#) İbn Teymiyye de bunu daha veciz bir ifade ile şöyle özetler: “Kur’an’ı okumayan onu terk etmiştir. Kur’an’ı okuduğu halde onun anlamlarını düşünmeyen onu terk etmiştir. Kur’an’ı okuyup anlamını düşünse de muhtevası ile amel etmeyen onu (yine) terk etmiştir.” [\[11\]](#) Böyle bir şikâyetle yüz yüze gelmemek için bize düşen, Kur’an ile olan bağımızı yeniden gözden geçirmektir. Bize verilen bu dünya hayatındaki yaşam sürecinde, neyi nerede ve niçin yapmamız gerektiğini öğrenmenin en kestirme yolu yüce kitabımız Kur’an ile olan bağımızı kurmak ve ona göre bir hayatı tanzim etmektir. Çeünkü verilen hayatın tekrarı ve yenilenmesi söz konusu değildir. Ömür sermayesi de sürekli erimekte, hayat ölüme doğru hiç durmadan devam etmektedir. Gönderdiği nebi ile bize tenezzüde bulunan Yüce Rabbimizin bu son mesajı, bizim için kendisine tutunacağımız bir kulp, bir ip ve bir kılavuzdur. Tamamen bir hayırdan ibaret olan bu Kur’an-ı mecîdin [\[12\]](#) bir nimet ve rızık olduğu da ayette şöyle vurgulanmıştır:

اَفَبِهَذَا
الْحَدِيثِ
اَنْتُمْ
مُدْهِنُون-
وَتَجْعَلُو
06;َ رِزْقَكُمْ
اَنَّكُمْ
تُكَذِّبُون
14; َ “Şimdi siz, bu sözü mü
küçümsüyorsunuz ve Allah’n verdiđi rızka O’nu
yalanlayarak mı şükrediyorsunuz.”[13] Ayrıca bu kitap, bize مَا
اَنْزَلْنَا
عَلَيْكَ
الْقُرْاَنَ
لِتَشْقَى bir
güçlük ve sıkıntı olsun diye de indirilmemiştir[14] Sadece bize ait problemlere
فَاِنْ
تَنَازَعْتُ
05;ْ فِى شَىْءٍ
فَرُدُّوهُ
اِلَى اللهِ
وَالرَّسُول
16; اِنْ
كُنْتُمْ
تُؤْمِنُونَ
بِاللهِ
وَالْيَوْمِ
اْلاَخِرِ
ذَلِكَ
خَيْرٌ
وَاَحْسَنُ
تَأْوِيلاً
bir çözüm ve hakem olma amacıyla inzal buyrulmuştur.[15] Bu da,
öncelikle ona iman etmek ve akabinde de kendisine ittiba etmekle gerçekleşebilecek
bir husustur. Peki, Yaşadığımız hayata baktığımızda Kur’an’n yeri neresidir? Onu
hangi amaçla okumaktayız? Aileden eğitime, toplumsal olaylara kadar bizim gündelik
tüm eylemlerimizde Kur’an’n konumu nerededir? İşlerimizde “Allah bu
hususta ne der?” ifadesinin karşılığı olarak “Kur’an bu konuda bizden ne
ister?” sorusunu kendimize sorabiliyor muyuz? Buna sağlıklı cevap verebilmek için
de Kur’an ile aramızdaki bağın çok iyi olması tabii ki kaçınılmazdır. Sahi onu
niçin okuruz? Ne kadar okuruz? Nerede ve hangi zamanlarda ve kimler için okuruz?
Hiç onu kendimiz için okumayı deneyebildik mi? Günün ve ayın belirli
zamanlarından, dinî gün ve gecelere ait özel ibadetlerimizin arasına
sıkıştırdığımız birtakım okumalar dışında bir program çerçevesinde Allah’tan
bizzat kendimize iniyormuş gibi bu ilahî vahiyle yüzleşmeyi hiç denedik mi? Onu
ne kadar tanıyoruz? Tanınmayan bir şey ne kadar anlaşılır ve ne kadar sevilir? Eğer Kur'an
tanınmazsa, neye inanılacağı, nasıl yaşanılacağı bilinmez. Bu durum kişiyi
çözemeyeceği, altından kalkamayacağı bir sürü problemle karşı karşıya

birakacaktır. Bizleri yaratan Yüce Rabbimiz, لَوْ
اَنْزَلْنَا
هَذَا
الْقُرْاَنَ
عَلَى جَبَلٍ
لَرَاَيْتَه
15; خَاشِعًا
مُتَصَدِّعً
75; مِنْ
خَشْيَةِ
اللهِ
وَتِلْكَ
اْلاَمْثَال
15; نَضْرِبُهَا
لِلنَّاسِ
لَعَلَّهُمْ
يَتَفَكَّرُ
08;نَ bu Kur’an’ın bir dağa indirilmiş olması
durumunda onun Allah’a olan saygısından paramparça olacağını söyeler[16] ve
iman edenlerin اَلَمْ
يَأْنِ
لِلَّذِينَ
اَمَنُوآ
اَنْ
تَخْشَعَ
قُلُوبُهُمْ
لِذِكْرِ
اللهِ kendilerine inen bu vahiy ile kalplerinin
ürperceği vaktin ne zaman geleceğini sorar.[17] Günümüz
Müslümanının bu çağrıya kulak vermesi her zamankinden daha elzem
gözükmektedir. Bizler, ondan uzaklaştıkça gün yüzü
görmedik aslında. Başımıza ne geldi ise Kur’an’a karşı duyarsızlaşıp onu
mehcûr/metrc;k bırakmamız sebebiyle geldi. Hâlbulki biz ona yaklaştıkça
hakikate yaklaşmanın büyük mutluluğunu, huzurunu ve heyecanını, aşk ve coşkusunu
bulur; ondan uzaklaştıkça, zanların, vehimlerin, erdemsizliklerin, büyüklenmenin
bataklığına saplanırız. Bunun sağlanabilmesi için yapılması gereken husus, kendimizi
Kur’an’a açmak ve vahye koşup Kur’an’ın önünde
diz çkmektir. Her türlü şeytani ve nefساني niyet ve
düşüncelerden, hem aklımızı hem de kalbimizi arındırarak yeniden euzü besmele
çekmektir. Kendimizi vahyin karşısında bir öğrencisi gibi telakki
ederek ondan mezun oluncaya kadar sürecek olan bir eğitime katılmaktır. Vahiy her
okuyuşumuzda ilk defa okuyormuş gibi bir hassasiyet göstermek, günün en
bereketli zaman dilimi olan geceyi ya da seheri ona ayırmak; vahiy, tarihsel bir zaman dilimi
içerisinde belirli bir topluma ve onların ihtiyaçlarına göre nazil olmuş olsa da
Kur’an’ı okuduğumuzda sanki bize o an iniyormuş gibi bir eda ile okumak bizi farklı
bir zamana ve duyguya götürecektir. Kuşkusuz Kur’an’ı okurken kişi
bütün varlığıyla vahye kulak vermeli, şahsî görüş ya da kanaatlerini
geri plana çekmelidir. Kur’an’ın belirli periyotlarla kendimiz için en

